

pripomoči. Zbok tega bodemo razposlali velečastiti duhovščini tiskana naznanila, vabila in prošnje za udeleževanje delovanja našega v Jugoslaviji. Prosimo ponižno, da bi jih blagodušno sprejeti in uvažati blagovolili, ter v okoliščini svoji med katoliške Slovence razširili dobrotljivo pripomogli. Ako bi sami videli, spoznavali in in skušali, kakove in kolike potrebe so v teh pokrajinah za rimsko-katoliško stvar in preubozega ljudstva duševne in telesne potrebe, koliko pomanjkanja, revščine, kakovi položaji in okoliščine, kako nujno potrebno prave krščanske vzgoje, naukov, omike sirotni mladini; bi vsi radi, veselo in dobrovoljno po zmožnosti pripomogli in podpirali naprave in delovanje naše. Uvideli bodete iz doposlanih sporočil, koliko dobrodelnega in zaslužljivega imajo oni, koji pouspešujejo, pripomorejo in podpirajo naloge naše, v kar pomozite Jezus, Marija, Jožef, Bernard!

Trapiska opatija Marija-Zvezda pri Banjaluki v
Rošni Fr. Dominik, opat.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sobota 13 gld., Sv. Marjeta niže Ptuja 11 gld., 20 kr., Remšnik 6 gld. 74 kr., Velika Nedelja 1 gld. 35 kr., Hajdinj 14 gld. 80 kr., Sv. Lenart v Slov. gor. 7 gld. 40 kr., Sv. Jurij v Slov. gor. 17 gld., Sv. Bolfank pri Bišu 18 gld., Sv. Peter pod Sv. gor. 7 gld. 20 kr., Podčetrtak 5 gld., Sv. Vid na Planini 12 gld. 24 kr., Olimje 1 gld. 05 kr., Podsreda 3 gld. 80 kr.

Gospodarske stvari.

Spomladno opravilo čebelarja.

Dosti kmetov je, kateri tožijo, da sedanji čas čebele ne storijo; pa mnogokrat so si sami krivi, ker z njimi prav ne ravnajo. Zatorej hočem večkrat v »Slov. Gospodarju« poročati, kar sem koristnega bral in tudi sam skušil o čebeloreji.

Kdor si stavi novi čebelnjak, naj gleda, da bo na solnčnem kraju, za vetrom, proti jugu, le malo proti jutru obrnjen. Tudi na to naj pazi, da ne bo stal na takem kraju, kjer se trese, na pr. blizu železnice ali trdno pri zidih, ker čebele vsakokrat, ko se stresejo, posebno o zimskem času, več strdi pijejo, kakor navadno. To pouzroči, da onesnažijo satovje, in čebele ena drugo. V panju nastane smrad, in čebele izginejo, ker te živalice ljubijo snažnost.

Paziti se mora, da v panje ne morejo miši, ktere jih tudi vkončajo. Tudi sinice, ko po zimi nimajo kaj jesti, letajo kljuvat spredaj na panje, da izvabijo čebele, in jih požrejo. Dobro je pred čebelnjak kaj postaviti, česar se sinice bojé. Sedaj je tudi čas pripraviti si panjev in drugih potrebnih rečij, da je ob času rojenja vse pripravljeno. Kdor zmore, naj si omisli Dzirdzonove panje, kateri so veliko pripravnejši, kakor pa slamnati.

V toplih dnevih meseca sušca moramo panje odpreti, osnažiti in pregledati, ali imajo zdravo matico ali ne, ker brezmatični panj najprej napadejo roparice, najbolje je, brezmatične panje združiti z zdravimi. Katerim pa živeža primanjkuje, je najbolje dati celih satov, (kdor ima Dzirdzon truzice), katerih si jeseni prihrani; kdor jim pa daje čisto strd, naj jo segreje in prilije $\frac{1}{3}$ vode; pazi naj, da se spredaj na bradi kaj ne polije. To se zgodi vselej v toplih dneh na večer. J. K.

Sejmovi. Dne 8. februvarija v Poličanah (za svine). Dne 10. febr. v Št. Juriju ob juž. žel., v Konjicah, v Lipnici in na Pilštanju. Dne 12. febr. v Gomilici in

Imenem (za svinje). Dne 13. febr. v ... febr. v Zalcu, na Ponikvi, v Račah, Sevnici ob Savi in v Brežicah.

Žitne cene v Mariboru od 25. jan. do 1. febr. Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 75 kr., rž 4 fl. 35 kr., ječmen 4 fl. 60 kr., oves 3 fl. 50 kr., turšica ali koroza 7 fl. 60 kr., proso 5 fl. in ajda 4 fl. 60 kr.

Dopisi.

Iz Ribnice. (Prekrasen zimski večer). Trditi smemo, da je Ribnica doživela še malo takih. Ker se je kolikor toliko agitovalo zoper bralno društvo, ni bilo pričakovati obilne udeležbe. Toda precej po večernicah jeli so vrti skupaj zavedni in radovedni Slovenci, med katerimi je bilo tudi več gostov iz oddaljenih krajev. Tudi nežni spol je bil številno zastopan. Med drugimi počastili so zborovanje s svojo navzočnostjo gospod Janez Pahernik iz Vuhreda z nekaterimi prijatelji; častiti gospod župnik iz Brezja; čast. gosp. kaplan iz Št. Lovrenca, nekateri zavedni gostje iz Puščave, od Sv. Antona. Ob 5. uri je pričel g. predsednik zborovanje, pozdravil udeležence, pozval navzoče, da zakličejo trikratni živio našemu svetlemu vladarju, čemur se je občinstvo navdušeno odzvalo ter stojé odpelo cesarsko pesem. Nato je podelil besedo č. g. kaplanu L. Šlambergerju, ki so v krasnih besedah opisovali potrebo in dosedanje delovanje bralnega društva, katerega se mora rači blagega namena okleniti vsak zaveden Slovenec. Po govoru so nam vrli pevci iz Maribora zapeli navdušeno slovansko pesem, katera prišelši iz srcá, je tudi segala v srce. Potem je vrli mladenič J. V-ov izvrstno deklamoval Aškerčevo »Svetinjo« in Gregorčičevo »Domovino«, na kar so pevci zapeli zopet drugo in tretjo pesem, kar se je ponavljalo ves večer. Toda najzanimivejše je še le prišlo, ko je nastopil diletant »Silvester«. To vam je bilo smeha in med smehom tudi solzá, ko je šalivec »Silvester« kazal in opisoval na odru današnje društveno življenje, razpor med zakonskimi, neumnost nemškutarjenja, zlasti v napisih nad gostilnicami, »mimo katerih naj Slovenec rajši gre naprej«. Kdo je razumel namen tega »Silvestra«, (a bilo je med občinstvom le malo takih, ki ga niso razumeli) bil je pač primoran ploskati vrlemu diletantu, ki bi lahko nastopil na vsakem slovenskem odru. Škoda samo, da društvo ni še toliko razvito, da bi uprizorilo na odru kako priljubljeno gledališko igro; saj je bil nastop »Silvestra« le nekaj odlomek ali predokus take igre! Saj prostori v hiši g. Fuxhoferja, rojenega Nemca, pa vendar naklonjenega nam Slovencem, bi bili za to kakor nalašč. Po odstopu »Silvestra«, so povzeli besedo še častiti gospod domači župnik, pozvali navzoče, da se zahvalijo s trikratnimi živio-klici za udeležbo blagorodnemu gosp. Paherniku, vrlim pevcem, diletantu »Silvestru«, domačim gg. učiteljem in sploh vsem oddaljenejšim gostom, na kar se je pričela zbirka dobrovoljnih darov, za revne solarje, ki je znašala nad 80 gld. Po programu se je pričela prosta zabava, katero je sladila dobra postrežba in vrta kuhinja gospé Fuxhoferjeve.

Iz Marenberga. (Razne stvari). Rentačenje marenberških nemčurjev zoper Slovence noče ponehati, ker so se ti ujunačili in sli pri volitvah za okrajni zastop na boj, tu jim veliko skrbi napravili in štrečno mešali, do so že celo blazno gledali. Najhuši trn v peti jim je naša slavna posojilnica, katero bi radi pohrustali, kakor ščetinovec koščice. Dobro vedo, da posojilnica kmetom v sili pomaga, kjer je le mogoče in iste iz

krempljev trga, da nemškutarji ne morejo po svoji volji kajiti ravnati, in so neodvisni od takih pašalikov. Trobili so na vso moč: »Mi bomo napravili hranilnico in posojilnico povsod odplačali, in bodele manj procentov plačevali«. Mi že komaj čakamo, da bi nas marsikatero sitnobe rešili, pa menda le ne bodo hoteli. Govori se lahko, delati je pa druga. Ne vemo, je-li postane ista hvalisana doba resnična? Le potrpljenje! Ostudno laž trosijo med ljudi, da ima nekdo 80.000 gl. v posojilnici in drugi vložniki bodo le 3 procenote dobili. Kdor nam takega lažnika naznani, dobi lepo plačo; za lažnika pa je pripravljen močen ključ, za katerim bo sedel in svojo neumnost premišljeval. Ponudimo jim pa, ako bodo res tako vsemogočni in pridni, neko posestvo na nemški meji, katero bi znali kupiti, drugače jo Slovenec v pest dobi, in straža na meji bo pretrgana. Lahko bi kakega Schönererjanca na na stražo posadili. Mi Slovenci bomo vedno delali po gestu. »Svoji k svojim«, in ako to storimo, bo več kdo šila začel pobirati in odhajati v nemški »rajh«. — Na Remšniku sta bila dva požara v osmih dneh. Dne 23. prosinca je pogorela bajta g. Gobra Franca Hitir s stiskalnico, v koji je bilo razno orodje; škode je okoli 600 gl., zavarovana za 300 gl. Kdo je ogenj zatrosil, je neznano. Dne 30. prosinca je pa zgorela hiša Janeza Kraker. Oča in mati nista bila doma, le otroci sami, ki so preveč kurili v tako imenovani »kašper«, majhno železno peč z ravnimi cevmi. Morale so se saje užgati, in ko je že v hišo začel plamen sikati, je 11letna hčerka Roza 4letno sestrico Veroniko in še ne leto imajočega brata Silvina na plano v sneg zanesla, drugače bi zgorela. Zavarovan je bil, a plačilo v tožbi. Zopet opominj: »Ne puščajte otrok samih doma!«

✓ **Iz Cirkovec.** (Novega župana imamo). V Cirkovcih smo po skoro 14 mesečnim »brezrihtarstvom« dobili novega župana ali, kakor mi Poljanci pravimo, »rihtarja« in sicer takega, da ga nima nobena druga občina, namreč — Goljata. Saj poznate, gospod urednik, še kaj zgodbe sv. pisma, kak korenjak je bil Goljat. Mi samo želimo, da ne bi prišel kak majhen David in ne bi napravil z g. Antonom Goljatom, našim županom, kakor je z drugimi. Zato so njemu za svetovalce izbrali: Jakoba Pernata, Jurija Laha, Jurija in Blaža Draškoviča. Želimo samo to, da bi ti dalje županovali, kakor so drugi — ker je zdajšnji župan v 14 mesecih že tretji. Pri nas se godi, kakor na Dunaju z ministri.

Iz Slov. Bistrice. (Novo društvo). Da bi narodno gibanje nekoliko oživelo, ustanovili so pri nas pevsko in tamburaško društvo, ki šteje 20 izvršujočih in 25 podpornih udov. Predsednik je g. dr. U. Lemež, vodja petja g. nadučitelj Polanec, blagajnik č. g. kaplan R. Vaclavik. Bog daj, da bi to društvo toliko razvnelo srca Slovencev, da ustanovijo enkrat tudi čitalnico, katere je tukaj neobhodno treba! Priprosto ljudstvo je pri nas v narodnem oziru jako nezavedno in mlačno vsled upliva nemškutarskih mogotcev, ki so nam hoteli še zadnjo trohico pravic oropati, namreč okrajni zastop. Pa spodletelo jim je; zdaj je treba stopiti Slovincem v eden tabor in z združenimi močmi se nasilnikom pogumno upreti. Zato pa združimo tudi svoja srca k edinemu mišljenju in ne dajmo se motiti od raznih hujskanj liberalnih časnikov! Pri nas bi nesloga imela prav hude nasledke, ker imamo mogočnega sovražnika. Ne zabimo nikoli znanega izreka: »Ako se dva prepirata, se tretji veseli!« In to složnost pokažimo dne 12. febr., ko napravi to naše društvo veselico v gostilnici g. Petra Novaka. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za neude 30 kr., za ude 20 kr. Predstavljala se bode burka »Eno uro doktor«, pelo se bode in tamburalo, in končno bode prosta zabava.

Od Sv. Lovrenca v Puščavi. (Naše kmečko bralno društvo) priredi vsako leto eno ali dve veselici, katere, smemo reči, da se vsakokrat vršijo v najlepšem redu. Tudi letos se je napravila veselica dne 19. prosinca v gostilnični dvorani gospoda Baumgartnerja, h kateri je nas počastilo prav obilno gostov. Posebno hvalo izrekamo gospodom iz ponosne Ribnice in iz starodavnih Ruš, da so se potrudili, počastiti nas s svojim prihodom. Ali tem večjo grajo moram izreči domačim narodnjakom, kateri, ne vem, ali spé v narodnem spanju, ali pa so že v jarmu liberalizma. Ravno tako omenim tudi o našem ženskem svetu, kateri bi moral tudi pokazati svojo narodnost v dejanju med svetom, ali žalostno, — malo jih je takih. Menda vse še ja niso v košu nemškutarije? — Res, tukaj je dosti narodnjakov, ali le takrat ti kažejo narodnost, kadar jim gre za dobiček, in oni pravijo tudi, mi smo Slovenci, njihovi otroci pa še slovenski ne znajo, pri njih se postavlja slovenska beseda pod klopi, kadar bi pa bilo potreba, da bi svoje rodoljubje v dejanju pokazali, takrat jih ne vidiš. Drugače začnimo, dragi bratje, in pokažimo med svetom, da smo bili, smo in bodemo ostali zvesi sinovi matere Slave!

Od Nove cerkve v Haložah. (Ne vem,) je-li vam kdaj kdo pisal od nas. Mi pa radi prebiramo vaš list. Dohajajo nam sicer tudi drugi slovenski in nemški listi — kaj mislite, da nemški ne znamo? — ali »Slov. Gospodar« je naš list, nam najljubši. Torej nekaj nemški znamo. Da pa ne znamo, kakor bi radi, tega nismo mi krivi, nego naše šole. Da, da, prav je imel g. šolski nadzornik, ko se je, kakor smo slišali, ob obiskovanju naše šole bridko pritožil, da se otroci premalo nemošine učé. Do sedaj so se gg. učitelji lahko izgovarjali, da se v trirazrednici ni moči več. Odslej bo menda drugače. Saj se čuje, da dobimo prepotrebni četrti razred. Mi imamo od začetka pravi križ s to šolo. Najpreje se nismo mogli zediniti, kje bi jo zidali. Eni so rekli: tu, drugi: tam. Postavili smo pa naposled tam, kjer je najneugodnejši kraj. V vsakem deževju imamo polno vode v kleti. Potem pa pol ure od farne cerkve! Kam naj hodijo otroci k šolski maši? Naš sedanjí vneti č. g. katehet sicer hodijo maševat k Novi cerkvi, v podružnico, od šole še kakih 8 minut dalje. Bode-li se hotel žrtvovati tudi njihov naslednik? Pa saj maša dandanes otrokom menda ni več potrebna. Pa drugo je. Pot od Sv. Trojice, od fare do šole, je, kar si morete misliti, najgrja. Ubogi g. katehet! Ob gredem vremenu nikakor ne morejo do šole. In sedaj še četirirazrednica! To pa zadeva tudi nas davkoplačevalce. V fari, ki šteje 4912 duš, smo postavili v petih letih dve novi šoli, dvorazrednico pri Sv. Duhu in trirazrednico pri Novi cerkvi. To je, mislimo, za najrevnejše občine — nekaj. A g. šolski nadzornik Ranner hoče še več. Ta gospod se rad pobaha s tem, koliko šol je že v ptujskem okraju sezidal, koliko razširil, ne pomisli pa, da je občinske mošnje močno stisnil! Treba pomisliti, v kakih časih živimo. Trtna uš uničuje od leta do leta bolj lepe naše vinograde. V par letih, če Bog drugače ne obrne, bodo Haložani kruha iskat sli — v Ameriko. In v tem hudem času gospoda nalaga nove, nepotrebne davke! Ali ne bi zadostovala trirazrednica s poldnevnikom podukom, kakor drugod? Občine so prosile zato. Zastonj! Potem se ne more doseči učni smoter — pa nemški bi premalo znali. Bog se nas usmili!

Iz Cvena pri Ljutomeru. (Kakor trdnjave), rekel je g. podpredsednik našega bralnega društva pri zadnjem zborovanju, bi morale biti in so tudi naša slovenska društva proti navalu tujinstva. Hvala Bogu, da jih je toliko na Murskem polju! Da smo si spet

utrčili svojo trdnjavico in se znovič navdušili za svoje bralno društvo, zbrali smo se dne 19. jan. po večernicah v domači šoli. Poročili blagajnika in knjižničarja sta pokazali, društvo krepko stoji, ker ... udov in zato lahko naročuje več slovenskih časnikov in knjig, ki se tudi pridno prebirajo. Po ugodnem poročilu prepričani, da je v dobrih rokah naše društvo, potrdili smo v nadaljno vstvo z majhnim spolnilom prejšnji odbor. Ker je bil č. g. predsednik zadržan se udeležiti zbora, razložil nam je prav primerno njegov namestnik, kako se naj učimo iz dobrih knjig in časnikov ljubiti in čislati povsod svoj materin jezik in brniti svojo rodno zemljo. Po zborovanju pa so nam pripravili v Senčarjevej gostilnici domači tamburaši in cvenske gospodinje s svojo že daleč znano gostoljubnostjo prav prijeten večer. Tako poštenih zabav še Bog daj mnogo!

Iz Ljutomeru. (Javno predavanje o vinstvu in trtoreji). Na prošnjo gospodarskega in političnega društva v Ljutomeru bodeta dne 9. februarja popoldne po večernicah ob 1/2 5. uri razlagala dva gospoda, ki sta se izobraževala na kmetijski šoli v Mariboru in imata že več letne praktične izkušnje, najvažnejše stvari o trtoreji, rigolanju in o cepljenju ameriških trt. Predavanje se bode vršilo v telovadnici Franc-Jozefove šole v Ljutomeru. K temu predavanju, kjer se bodejo kazali tudi praktični poskusi, so vabljeni vsi, ki se zanimajo za trtorejo in za amerikaniziranje naših vinogradov. Vstop je vsakemu dovoljen. Naj torej naši gospodarji in viničarji ne zamudijo te lepe prilike, da se podučijo natančno v teh prepotrebni naukih. Razlagala se bode tudi postava o reviziji katastra, katera je osobito za posestnike vinogradov posebno važna. Torej na svidenje v obilnem številu!

Iz Loke. (Naše razmere). Gospod urednik! Koristil je moj zadnji dopis mnogo, naj reče kdo, kar hoče. Onokrat sem bil na sejmu v Vojniku. Pri starem Goričarju, če se ne motim, našel sem mnogo gospodov. Ko vstopim, bil je ravno pogovor o meni. Seveda me ne poznajo. G. župnik iz Silec pravi, da se čuti tamošnje društvo prizadeto; g. učitelj iz Godiča trdi, da so Godičani hudi in vsi gostje so vedeli vsak za drugo društvo, katero je baje zadela moja nesrečna roka. Zakaj sem zapustil svojo varno koč v Loku in se podal prvokrat k vam? Ko bi bil vedel, da bo jih toliko zadetih, bil bi to opustil. Edini Mozirčani se smeje, ker vedo, da jim jaz železnice dati ne morem, kakor glavlar ne gimnazije. Gospod urednik, boli me pa vendar nekaj. Goriški g. dopisnik je neusmiljen. Kaj sem mu storil, da me je tako grdo napadel? Prav ničesar. Če nehote koga zadenem, nisem kriv. Sicer se pa ne bojte, gospod urednik, za svoj list! Pri nas je od dne do dne bolj domač in cenjen. Bog vas obvaruj!

Iz Petrovč. (Še enkrat naša občinska volitev.) Pred kratkim je »Slovenski Gospodar« prinesel veselo vest, da je pri naši občinski volitvi dne 23. grudnia l. l. sijajno zmagala slovensko-katoliška stranka. Izvoljeni so bili sledeči gg. v občinski odbor: V tretjem razredu: Planinšek Jurij, Pristovšek Makso, Puncer Anton, Koren Anton, Roter Jakob, Vizjak Andrej za odbornike, in Resnik Janez, Reher Franc, Kodela Janez za namestnike; v drugem razredu: Pilih Miha, Žagar Matija, Predovnik Jože, Zupanc Franc, Fridrich Franc, Kodela Franc za odbornike in Ivanik Miha, Ocvirk Pavel, Žagar Jože za namestnike; v prvem razredu: Kuder Karol, Dreo Anton, Vizjak Anton, Tržan Karol, Kodela Gašpar, Pospeh Jurij za odbornike, in Jelovšek Franc, Klep Franc in Roter Jože za namestnike. Cela občina je z velikim veseljem in navdušenostjo pozdravila izid te volitve, ker so dosedanje razmere pri našem

občinskem zastopu in uradu že bile neznosne in je vsak v naši občini že davno hrepnel po tako potrebnem prevratu. Imena novo izvoljenih mož pa so nam porok, da se bode pri nas v petrovski občini zanaprej mnogo spremenilo in obrnilo na boljše, kar je tudi že skrajni čas, da se to zgodi. Mi kmetovalci si moramo zaslužiti s krvavimi žulji vsakdanji kruh in za davke potrebni denar, ne moremo torej dalje trpeti, da bi nas z našim denarjem še dalje gospodarila, z brezobzirnim postopanjem tlačila in žalila peščica možakov, katera nam je povikšala občinske izdatke ter samo lani na občinske stroške zajela in zapila blizu 100 gld. Naši nasprotniki z občinskim tajnikom vred so mislili, da imajo dosmrtni privilegij gospodariti z našim denarjem in nam ubogim kmetovalcem nalagati zmirom večja bremena; na dan volitve pa so videli, da so vojskovodje brez armade, in zaradi tega menda sta pri volitvi dva nasprotna kandidata začela grdo razsajati in sta s surovim obnašanjem volilcem pokazala, česa bi imeli dočakati, ako bi imeli pri občini taki ljudje moč v rokah. No, naši volilci, kateri je bilo vse crno, aa je le bilo veseje, so tem možiceljem dali primeren odgovor s tem, da so skoraj enoglasno bili izvoljeni naši možje! — Vsak človek, kateri ima zdravo pamet, bi mislil, da bodo naši nasprotniki zdaj mirovali, da ne bodo več nadlegovali naše občine in njegovega prebivalstva, pa motiš se, prijatelj, ako si se tega nadjal! Slon in jednorog imata debelo kožo, koža naših nasprotnikov pa je še debelejša. Ne da bi imeli kak še tako mali uzrok, so iz samega kljubovanja in jeze, da so tako sramotno propali, uložili ugovor zoper volitev, katero bi radi ovrgli in našo občino tako poškodovali za kakih 50 goldinarjev. Pa se jim ne bodo posrečilo. Mi čakamo mirno na rešitev tega ugovora; ako bi bilo treba nove volitve, tedaj bi prišli še v večjem številu in zopet volili naše može. Ker pa ne bode treba nove volitve, potem jim bomo klicali »srečen pot«, in novi odbor bode nastopil in začel gospodariti. Petrovska občina tedaj ne bode samo slovela kot slavni božji pot, ampak tudi kot ena najsrečnejših občin lepe Savinjske doline. Živela pravica!

S Pohorja. (To-le pismo iz Brazilije) blagovoljno objavite! — Ljuba sestra! Pišem Ti iz dalnje Brazilije nekatere vrstice. Najprej Te lepo pozdravljam in Ti želim, da Te moje pisanje pri najboljšem zdravju in veselju najde. Potem Ti najprej naznanjam, da sva z mojim sinom, hvala Bogu, še zdrava tako po stari navadi, in da delava pri nekem usnarju v tovarni ali fabriki. Dalje Ti naznanjam, kako je tukaj v tej žalostni Braziliji. Zdaj imamo tukaj veliko vročino, in ta trpi do meseca marcija, in od marcija do avgusta bo tukaj zima; pa zima je brez snega in brez velikega mraza. — Vera je tukaj tudi katoliška, pa le po imenu, sicer so pa ljudje slabši, ko divjaki. Ljudij se nahaja tukaj vseh sort: črni in beli; največ je Italijanov. Nahajajo se tudi Slovenci, pa ne toliko. Tukaj si iz vsake svete reči norca delajo; ako se hoče človek pokrižati ali moliti, mora vse na skrivnem storiti. Tukaj je le ples in žganje njihov Bog; cerkev le od daleč gledajo. Tukaj ni praznika, ne nedelje, ne molitve, ne petka, ali kega drugega posta. Ravno tako smo kakor živina, tukaj je le denar, ples in muzika njihov Bog. Ako pa kdo umrje, ga res na mirodvor pokopljejo, pa ni žegan in ko ga k pogrebu nesejo, ni nobenega mašnika ali molitve in ko ga tja prinesejo, ga vržejo v jamo, kakor kakšno žival brez vseh cerkvenih obredov. Res žalostno je tukaj za kristijana! Jaz sem že čez eno leto tukaj, pa še nisem bil več v cerkvi kakor stirikrat. — Draga sestra! Zdaj Ti moram še naznaniti, kakšno je tukaj življenje. Sadje ne raste drugo, kakor pomaranče, in še nekatere drugo braziljansko sadje, pa za-me je vse div-

jina, ni dobro. Žita ni drugaga, ko turšica in fižol. Je tudi krompir, pa ni tak, ko pri Vas, nima tako dobrega okusa. Življenje je veliko bolj drago in slabše, ko pri Vas: vsak dan imamo fižol in »rajž« in malo mesa. Kruha je zelo malo in veliko slabši kot pri Vas. Nobena jed pač nima nobenega okusa; človek je toliko je, da živi. »Rajž« velja tukaj 30 kr. liter, slabša pšenjena moka 30 kr. *ky*, »špeh« 1 gld. *ky*, govejsko meso 60 kr. *ky*, turšična moka liter 20 kr., mleko liter 30 kr. Kava tukaj raste, pa je vendar tudi strašno draga, od 90—180 kr. *ky* in tako naprej. Vse je pač bolj drago, ko pri Vas. Nič ni, kakor so ljudje poprej govorili, da je tukaj vse boljše, zdaj pa vidim, da je le vse slabše. Nalash tako govorijo in lažejo, da več ljudj sem pride, in tukaj, ako dela ne dobijo, pa lakoto prodajejo, in bi radi nazaj, pa ne morejo, ker nimajo za čim. Midva z mojim fantom zasluživa vsak mesec oba 30 gld., in ako nama Bog zdravje dá, in ako si bodeva mogla kaj prihraniti, bova prišla nazaj v domači kraj; ker vsak, kateri ima le malo pameti, si želi nazaj. — Draga sestral! Zdaj sem Ti v kratkem napisal, kako slabo je tukaj živeti; mene tako »greva«, da sem šel v ta zapuščeni žalostni kraj ameriški. Bodi tako dobra in pokaži to pismo več komu, da bodo ljudje vedeli, kako je tukaj slabo živeti. — St. Karlos, dne 13. nov. 1895.

Franc Beigot.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Dne 4. febr. je bilo vpricho Nj. veličanstva svetlega cesarja veliko, več ur trajajoče posvetovanje prvih vojaških zapovednikov. — Predsednik državnega zbora, baron Chlumecky, je oni dan v Brnu na shodu nemškega društva hvalo pel grofu Badeniju in pa liberalni stranki, ki bi že davno na Dunaju in marsikje prišla ob vso moč, da je ne podpira vlada.

Češko. Deželni zbor je že imel 17 sej, vendar pa še niti ni dognal deželnega proračuna za leto 1896., ampak je dovolil začasni proračun. Da je delovanje češkega deželnega zbora tako jalovo, je mnogo kriva vlada, ki se noče zameriti ne Mladočehom, ne nemškimi liberalcem.

Štajarsko. V ponedeljek je deželni zbor vsprejel postavo o povzdigi živinoreje in predlog, da se za 22.900 gld. kupi stavbišče pri deželni blaznici v Feldhofu ter zgradi gospodarsko poslopje s stanovanjem za gospodarskega pristava in hlevom za 40 krav in 3 jarme volov. Kaj pa za južni Štajar?

Koroško. Katol. politično in gospodarsko društvo za Slovence napravi dne 9. febr. shod v Dobrijah pri Guštanju. — Deželni zbor je vsprejel postavo o novem deželnem volilnem redu, ki bode koristil samo liberalcem. Prošnje »Südmarke« za podporo pa je toli liberalni deželni zbor odklonil. Pri razpravi o šolstvu je deželni predsednik oponašal slov. duhovščini, da dela v deželi nemir. Čudno, da so škof k temu molčali!

Kranjsko. V novi deželni zbor so izvoljeni: Povše, Murnik, dr. Schaffer in dr. Tavčar. Slednjemu so pa nemški liberalci pomogli do te časti. — V gorenjskih in notranjskih mestih bode državnozborna dopolnilna volitev koncem tega meseca. Narodno-napredna stranka kandiduje g. kurata Antona Koblarja.

Primorsko. Da so tržaški lahonski poslanci slabi Avstrijci, to so spet pokazali dne 30. jan., ker so pri sklepu pobegnili iz zbornice, predno je deželni glavar zaklical »eviva« svetlemu cesarju. — V novem deželnem odboru isterskem so sami Italijani. Da so pri

kmečki skupini mogli zmagati, zavrgli so tudi volitev poslanca Kozuliča.

Hrvaško. Profesor Quiquerez je dobil šestmesečni zapor, ker je bil napadel sekcijsovo načelnika Krsnjavija, ki bejda kmalu pojde v pokoj. Da bi Krsnjavi le prej ko slej šel, to je želja vseh pravih Hrvatov.

Ogersko. V ponedeljek je došel v Budapešto avstrijski ministerski predsednik, grof Badeni, in večina naših ministrov, da se z ogerskimi nadalje pogajajo gledč na pogodbo Avstrije z Ogersko. Ako so naši ministri na Dunaju popustljivi, bodo se v Budapešti tem bolj. — Da civilne osebe pišejo matične knjige, to pride sila drago državi; vsled tega civilno matristvo preseda že tudi mnogim liberalcem.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so pozvali k sebi nadškofa bor-doškega, kardinala Lecota. Ž njim se bodo posvetovali o verskih razmerah na Francoskem ter ga nato odp-slali k francoski vladi, ki katoliški cerkvi nasprotuje, kjer le more.

Italijansko. Podpolkovnik Galliano je v Afriki srečno dospel do italijanske vojne. Da je smel zapustiti trdnjavo Makale, morali so Italijani Abesincem izročiti tri abesinske prince, katere so Lahij po zvižaci dobili v svoje roke. Razun tega pa je pri Abesincih moralo ostati nekaj dnij 10 laških častnikov. Bržčas pride med Abisinci in Italijani v kratkem do odločilne bitke.

Angleško. Poslanska zbornica se snide dne 11. marcija. Zatrjuje se, da bode vlada takoj pričetakom zasedanja pojasnila nekatera pereča politična vprašanja, posebno jutrovsko, južno-afriško in venezuelsko vprašanje.

Nemško. Oni dan je državni zbor pričel s posvetovanjem o novem državljanskem zakoniku. — Bavarsko vojno ministerstvo je odredilo, da ob nedeljah in praznikih ne smejo vojaki opravljati niti službenih opravil in morajo izostati vse vaje in pisarniška dela. Vsak vojak je dolžen udeležiti se službe božje, med katero morajo biti zaprte krčme po vojašnicah.

Bolgarsko. Dne 4. febr. je v sobranju ministerski predsednik Stojlov prečital razglas kneza Ferdinanda, da 2letni Boris pristopi dne 14. febr. k pravoslavni veri. S tem se je knez izneveril katoliški veri, pa tudi razžalil svojo pobožno soprogo Marijo, da odpotuje na južno Francosko.

Srbsko. Radikalci so sklenili, da se hočejo spet z vso vnemo udeleževati politike. — Neki francoski list javlja, da je poroka kralja Aleksandra s črnogorsko princezino Heleno že določena. Ruski car s carinjo bode staresina.

Turško. V Carigradu se je osnovalo sodišče, ki bode imelo nalogo, zasledovati in soditi podpihovalce za ustajo. — V Armenijo je prišlo te dni mnogo ruskih Armencev svojim bratom na pomoč. Vsled tega so ondi nastali novi nemiri. Mesto Zeitun pa še vedno ni popopolnoma v turški oblasti. Pred tednom so tja došli konzuli drugi držav, da posredujejo med Armenci in Turki. Ubogih kristijanov samo v tem mestu vsak dan umrje okoli 140 od lakote in raznih boleznij.

Za poduk in kratek čas.

Poročila iz Rima.

(Piše Fr. Kovačič.)

(Dalje.)

Malo pred Kristusovim rojstvom so začeli ljudi častiti kot bogove. In to je bil nekak most h krščan-